619/01

Den 30. april 2001 blev i sag nr. 54.184:

xxxxxxx xxx xx xxxxx xxxx
xxxxx xxxxx xxx xxx xx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning efter et anmeldt indbrudstyveri.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at det ikke findes sandsynliggjort, at klageren har været udsat for en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

I selskabets skrivelse af 15/11 2000 til nævnet hedder det bl.a.: "Af rapporten fra vor tyverikonsulent fremgik det, at der ved besigtigelsen ikke kunne konstateres tegn på opbrud af døre, vinduer eller låse. Ved en nærmere undersøgelse kunne det konstateres, at der på ydersiden af døren sås 2 mindre mærker, dels ud for håndtaget, dels ud for låsecylinderen. Disse mærker kunne være afsat med en mindre skruetrækker, men da der var en fals på kanten af døren, og der ikke på denne kant var nogen former for mærker ud for de tidligere nævnte, blev konklusionen, at ingen af de nævnte mærker på døren og karmen kunne have medført opbrydning af selve døren. Ved henvendelse til politiet i Århus blev det oplyst, at de ikke ved gerningsstedsundersøgelsen havde kunnet konstatere tegn på opbrud af entredøren, der på nogen måde kunne have bevirket opbrydning af denne. Med andre ord kunne de ikke konstatere nogen form for mærker

på hoveddøren. Da vor taksator foretog besigtigelse af skadestedet, kom denne før forsikringstageren og kunne her konstatere, at øverste halvdel af døren i værelset stod ca. 10 cm åben, og at træklemmen foroven var åben. Herudover var træklemmen i køkkenet også åben. Forsikringstageren oplyste overfor vor taksator, at denne ikke kunne udelukke, at øverste halvdel af døren i værelset havde været åben på skadetidspunktet, da denne forlod lejligheden. Ved ankomsten til lejligheden havde forsikringstageren bemærket, at døren var åben, og at effekterne var fjernet fra lejligheden. Ud fra dette var det vor opfattelse, at Topdanmark ved denne undersøgelse kunne løfte bevisbyrden for, at lejligheden ikke havde været forsvarligt aflåst på skadetidspunktet, og at det anmeldte tyveri derfor ikke kunne karakteriseres som værende indbrudstyveri men måtte betragtes som værende simpelt tyveri. I den forbindelse gjorde vi forsikringstageren opmærksom på, at ved simpelt tyveri var der visse begrænsninger i dækningen, bl.a. dækkede forsikringen ikke rede penge ved simpelt tyveri. Vor tyverikonsulent fandt i forbindelse med den nærmere undersøgelse ud af, at forsikringstageren kun var i besiddelse af kopier af de købskontrakter, der var indgået med Fona, og at forsikringstageren på den indsendte kopi til Topdanmark havde slettet linien vedrørende tegning af forsikringspolice hos Fona. Derfor anmodede vor tyverikonsulent forsikringstageren om at indsende originalkontrakterne, hvilket forsikringstageren ikke var i stand til. Det kunne også konstateres, at forsikringstageren dels ikke havde indbetalt noget på de nævnte kontrakter, dels havde løjet overfor inkassokonsulent J.A. fra Fona. I sidstnævnte tilfælde havde forsikringstageren ved et møde på forsikringsstedet bildt inkassokonsulenten ind, at denne var bortrejst, selv om personen var identisk med forsikringstageren. På baggrund af de foretagne undersøgelser fandt vi det ikke sandsynliggjort, at der havde fundet en forsikringsbegivenhed sted som anmeldt af forsikringstageren, og at forsikringstageren havde dokumenteret det tab, denne havde lidt i denne forbindelse. Det er forsikringstageren, der har pligt til at dokumentere, at der har fundet en forsikringsbegivenhed sted, og hvilket tab, der er lidt i den forbindelse, hvilket bestemt ikke er sket i denne sag. Vi meddelte derfor forsikringstagerens rådgivere, herunder advokaten, at der ikke kunne betales erstatning for det anmeldte tyveri, idet dette vil kræve en nærmere bevisførelse, som vi fandt måtte finde sted ved retten."

Klagerens advokat stiller sig uforstående over for selskabets afvisningspåstand og har bl.a. henvist til, at det er selskabets bevisbyrde, at ejendommen ikke var forsvarligt aflåst på tyveritidspunktet.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1 i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen